

ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Χό! "Ηλιε, Φεγγάρι, 'Αστέρια, όλα έ-
σείς πού προχωράτε μές στους ού-
ρανούς,

ἀκούστε με πού σᾶς καλῶ!

'Ανάμεσά σας ἦρθε νέα ζωή.

Σᾶς ἰκετεύω, συναινέστε!

Κάνετε μαλακὸ τὸ δρόμο της, ν' ἀνέ-
βει τὸ γκρεμὸ τοῦ πρώτου λόφου!

Χό! "Ανεμοι, Σύννεφα, Βροχή, 'Ομί-
γλη, όλα ἐσεῖς πού προχωράτε
στον ἄερα,

ἀκούστε με πού σᾶς καλῶ!

'Ανάμεσά σας ἦρθε νέα ζωή.

Σᾶς ἰκετεύω, συναινέστε!

Κάνετε μαλακὸ τὸ δρόμο της, ν' ἀνέ-
βει τὸ γκρεμὸ τοῦ δεύτερου λόφου!

Χό! Λόφοι, Κοιλάδες, Ποταμοί, Λί-
μνες, Χορτάρια όλα ἐσεῖς τῆς γῆς,
ἀκούστε με πού σᾶς καλῶ!

'Ανάμεσά σας ἦρθε νέα ζωή.

Σᾶς ἰκετεύω, συναινέστε!

Κάνετε μαλακὸ τὸ δρόμο της, ν' ἀνέ-
βει τὸ γκρεμὸ τοῦ τρίτου λόφου!

Χό! Μεγάλα καὶ μικρὰ Πουλιά, σεῖς
πού πετᾶτε στὸν ἄερα,

Χό! Μεγάλα ζῶα καὶ μικρά, πού κα-
τοικεῖτε μές στὸ δάσος,

Χό! ἔντομα πού ἔρπετε μές στὰ χορ-
τάρια καὶ τὶς τρύπες σας ἀνοίγετε
στὸ χῶμα,

ἀκούστε με πού σᾶς καλῶ!

'Ανάμεσά σας ἦρθε νέα ζωή.

Σᾶς ἰκετεύω, συναινέστε!

Κάνετε μαλακὸ τὸ δρόμο της, ν' ἀνέ-
βει τὸ γκρεμὸ τοῦ τέταρτου λόφου.

Χό! "Όλα ἐσεῖς τῶν οὐρανῶν, όλα τοῦ
ἀέρα, όλα τῆς γῆς,

ἀκούστε με πού σᾶς καλῶ!

'Ανάμεσά σας ἦρθε νέα ζωή.

Σᾶς ἰκετεύω, συναινέστε, όλα συναι-
νέστε!

Κάνετε μαλακὸ τὸ δρόμο της - ἔτσι
θὰ ταξιδέψει πέρα ἀπὸ τοὺς τέσσε-
ρους λόφους!

'Ομάχα

Μετάφρ. ΣΩΚΡ. Α. ΣΚΑΡΤΗΣ

ΜΝΗΜΗ

ΥΔΡΙΑ

ΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

«Εκεῖ πού σήμερα εἶναι τὸ χωριὸ «'Αράπη-
δες» ἔζηγε τὰ χρόνια κείνα ἕνας 'Αράπης πού
ἦταν σωστὸ θεριὸ στὴ γερότη καὶ στὴν κορ-
μοστασιά. Εἶχε τὸ κονάκι του στὴ σπηλιά κ'
ἔπινε νερὸ ἀπὸ τὴ θρύση στὸ δράχο. Μολο-
γᾶνε πῶς μὲ τὴ γροθιά του σκότωνε δουδάλι
καματερό καὶ τόφαινε στὴ σούγλα καὶ γύριζε
τὴ σούγλα μὲ τὸ μικρὸ τοῦ δάχτυλο. Εἶχε
τρεῖς κοπές: μία μὲ γίδια πού δόσκανε στὴ
φραζινιέτα, μία μὲ πρόβατα πού τάχε κείνη
μεριά ἀπὸ τὴ γκούρα στὰ Ψαραίικα ἀμπέλια
αἱ μία γελάδια, πού γύριζαν ἀδέσποτα στὸ
Μπουζαίικο. Κεῖνη τὴ μεριά ἀπὸ τὸ ποτάμι
τὸ λένε στοῦ «Βαριάραπη», ξέρεῖς γιατί; Γιατί
ἀπὸ τὴ πόρτα τῆς σπηλιάς του βάρηγε ὁ Ἀ-
ράπης τὴν πέτρα γιὰ νὰ γυρίσει τὰ πρόβατά
του. Εἶχε γυναῖκες ἔξη - ἑφτά καὶ μ' οὐλές ἔ-
βγανε θηλυκά. Γίόμισε τὸ τόπο θηλυκά καὶ
σερνικὸ δὲν ἔβλεπε μὲ μάτια του. Καὶ στὰ
στερνὰ του γιὰ νὰ μὴ πάει μὲ τὸ παράπονο
ἔφτιασε ἕνα ὀλόχρυσο σερνικὸ γεννησιουρῶδι
καὶ τὸ ἔθαψε στὴ ρίζα τοῦ δράχου. Καὶ μπρο-
στὰ ἀπὸ τὸ πόλεμο ἤρθανε κάτι Φρατζέζοι
καὶ σκάβανε στὴ ρίζα τοῦ δράχου.

Λένε ἀκόμα πῶς εἶχε κρυφὴ γυναῖκα μιά
ρωμιά ἀπὸ τοῦ Ψάρι... τί κρυφὴ... τὴν ἐκοι-
μήθη μὲ τὸ ζόρι στοῦ βαριάραπη στὸ λόγγο.
'Εκεῖνη γέννησε σερνικὸ πού τδεῖπανε γιὰ δύ-
διο μὲ τῆς ἀδελφῆς τῆς τῆς παντρεμένης. 'Εκεῖ-
νο ἔζησε μὰ ἔλεγε τὰ λόγια του μισά. Φλά,
φλά. Καὶ τὸ παρατσουκλιάσανε Φλαφλούτα,
Πλαπούτα... Πλαπούτα... ἀπὸ κείνον δγῆκα-
νε οἱ Πλαπουταῖοι. Τοῦτο δὲν εἶναι μυστικόν...
τὸ ξέρεῖ ὁ κόσμος οὐλος».

Παρουσίαση : Θ. ΤΡΟΥΠΗΣ